

Солідні в номері:

- ◆ Новини.
- ◆ Меридіан дружби.
- ◆ Партийне життя: звіти і вибори.
- ◆ Сесія: старт!
- ◆ Розповідь про наймолодшого кандидата наук університету.
- ◆ Світ дев'яти муз.
- ◆ Злітне поле.
- ◆ Година відвітості.

◆ ПОСТАНОВА ЦК КПРС — В ЦЕНТРІ УВАГИ КОЛЕКТИВУ УНІВЕРСИТЕТУ.

Пропагандисти обмінюються досвідом

Нешодавно відбулося засідання партійного бюро фізичного факультету, одним з питань чоргиенної якого було питання про роботу методологічних і теоретичних семінарів, що діють на факультеті. На засіданні докладно розглядалася робота семінару, керівником якого є старший викладач кафедри історії КПРС Федір Васильович Нех. При докладному аналізі роботи даного семінару виявилася нова форма підвищення ідейно-теоретичного рівня

роботи всіх семінарів — взаємовідвідування керівниками семінарських занять з подальшим обговоренням, обміном досвідом.

Першочерговим завданням усіх пропагандистів є сьогодні виконання положень Постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». В Постанові, зокрема, сказано: «Одне з найважливіших завдань ідейно-виховної та інформаційної роботи — допомагати радянським людям

розпізнавати всю фальшивим імперіалістичної, наклепницької пропаганди, в зрозумілій, конкретній і переконливій формі розвінчувати її підступні методи, нести людям правду про першу в світі країну переможного соціалізму».

Партбюро фізичного факультету націлило керівників семінарів на якісне проведення травневих підсумкових занять в системі партійної освіти. Для цього всіх зусиль до-

кладають пропагандисти фізичного факультету В. М. Адамян, В. О. Преснов, В. О. Федосеев, В. М. Білоус, Л. І. Жебрак, В. М. Ковалчук, Ф. В. Нех, П. С. Зонов, Е. В. Мороз, Ш. Д. Курмашев, В. І. Соловченко та інші.

А. БАЛОБАЕВ,
доцент кафедри
новітньої історії,
пропагандист теоретичного
семінару фізфаку.

студенти М. Русев, М. Нужденко, Н. Серурова, С. Журба та багато інших.

Г. АНТИПЕНКО,
студент III курсу.

Ленінський урок присвячений 60-річчю ЛКСМУ, провели студенти IV курсу. На нього був запрошений один з ветеранів комсомолу факультету доцент кафедри історії СРСР П. Г. Чухрій, студенти С. Бузаджі, Т. Мовчан, А. Руссова, Н. Рвачова, які розповіли про історію комсомолу України, про завдання, що стоять сьогодні перед студенською молоддю. Особливу увагу було приділено питанню підготовки до літньої екзаменаційної сесії. А боєць одного з будагонів В. Іовчев розповів про підготовку до третього трудового семестру.

В. ЛЮТА,
студентка
IV курсу істфаку.

боротьби за незалежність, за побудову нового життя, — сказав гвінець Камара Нантені Фрики. Від імені всіх своїх друзів він подякував за теплі щири слова, адресовані його співвітчизникам, побажав радянським людям успіхів і процвітання.

— Один африканський письменник порівняє Африку з серцем. На карті вона дійсно нагадує людське серце. Його жорстоко поранили хижаки кігті колонізаторів. Ще досі кровоточать його рані, але б'ється воно в іншому ритмі. Нехай міцніє дружба і солідарність між радянським народом і народами Африки, — закінчила свої привітання Олена Антонюк, студентка II курсу філфаку.

К. ЄВДОКИМОВА,
співробітник кафедри
російської мови
для іноземних студентів.

Харчуванню студентів і учнів— повсякденну турботу

ОДЕСА, 25 травня. (РАТАУ). Щодня у вузах, середніх спеціальних навчальних закладах і загальноосвітніх школах України за обідній стіл сідають близько семи мільйонів чоловік. З початку п'ятирічки кількість місць у їдальнях, кафе, буфетах збільшилася тут на 180 тисяч. Питанням далішого вдосконалення системи громадського харчування студентської і учнівської молоді була присвячена республіканська нарада-семінар, яка сьогодні завершила роботу.

У доповіді міністра торгівлі УРСР В. Г. Старунського та виступах відзначалося, що партійні, радянські, профспілкові органи, працівники підприємств торгівлі успішно розв'язують це важливе соціальне завдання. Великий досвід в організації харчування молоді, яка вчиться, нагромаджено в Києві, Харкові, Дніпропетровську, Одесі, Краснодоні. Тут, зокрема, впроваджено механізовані лінії «Ефект», застосовується абонементна система забезпечення комплексними обідами.

На нараді підкresлювалося, що до кінця п'ятирічки необхідно завершити створення їдалень в усіх вищих і середніх спеціальних навчальних закладах і школах, безперебійно постачати їм високоякісні продукти, напівфабрикати високої готовності. У кожній області передбачено відкрити централізовані технічні служби налагодження і ремонту технологічного і холодильного устаткування. Дальшого розвитку мають набути позитивні форми обслуговування студентів і учнів за місцем їх проживання і відпочинку, вказувалося на доцільність створення підсібних господарств і баз зберігання продуктів і овочів. Усе це, підкresлювали промовці, повинно робитися об'єднаними зусиллями працівників торгівлі, адміністрації навчальних закладів і шкіл, громадських організацій.

На нараді-семінарі виступив член Політбюро ЦК Компартії України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР Г. І. Ващенко.

У роботі наради-семінару взяли участь перший секретар Одеського обкуму партії М. К. Кириченко, голова облвіконкому В. П. Походін, відповідальні працівники ЦК Компартії України, Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради, ЦК ЛКСМУ, ряду міністерств і відомств республіки.

Подяка шашкістам

Нешодавно проводилися змагання на першість Україди «Буревісник» серед вузів з шашок. Збірна команда нашого університету посіла в цих змаганнях друге місце. Протягом останніх років вона тримає першість з шашок у суперництві між вузами Одеї.

Наказом ректора професора В. В. Сердюка за досягнення високих спортивних результатів оголошено подяку членам збірної команди університету з шашок: В. І. Глухову — доценту фізичного факультету, М. Гімельфарбу — студенту III курсу мехмату, В. Гребіонкіну — студенту I курсу фізичного факультету, В. Підставкій — п'ятирічниці юрфаку та І. Кушнір — студентці II курсу хімічного факультету.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМИТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

РІК ВИДАННЯ 45-й № 19 (1353). 1 ЧЕРВНЯ 1979 р. Виходить щоп'ятниці. Ціна 2 коп.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ СТУДКОРИ

На факультеті відбулася конференція на тему: «Воєнно-історичні пам'ятники Одеї».

Кікавими були доповіді студентів Н. Крестовської («Пам'ятники бойової слави Чорноморського флоту в період героїчної оборони Одеї»), Л. Соловаєвої («Монументи пояса Слави»), С. Шкраблека («Підземний гарнізон»).

Конференції передувала учбово-методична екскурсія в Нерубайські катакомби, що проводилася в рамках підготовки з числа студентів факультету громадських екскурсоводів.

В роботі конференції взяли участь і виступив голова одеської секції радянського комітету ветеранів війни, заступник голови Одеського обласного товариства охорони пам'ятників історії та культури.

Істфак відзначив День факультету. Після виступів викладачів та прес-конференції з привітанням виступили студенти I та IV курсів. Четверокурсники підготували і показали дружні шархи на своїх улюблених викладачів та деяких студентів. Було проведено кокнурси на крашчу курсову пісню та стіннівку. Перші місця посіли відповідно IV і III курси. На закінчення вручалися грамоти кращим спортсменам, призи кращим гуртожитським кімнатам.

Активну участь у підготовці та проведенні свята взяли

Солідарність з народами Африки

Бурхливий період своєї історії переживав зараз Африка. Протягом порівняно короткого відрізу часу колоніалізм зазнав на континенті краху. 49 африканських країн стали на шлях незалежності і увійшли в Організацію африканської єдності. День створення її щороку відзначається як День визволення Африки.

З нагоди цього свята у конференц-залі нашого університету були запрошені студенти, що приїхали вчитися з африканських країн. З теплими словами привітань до них звернувся проректор університету професор Д. І. Поліщук. Міцні солідарності прогресивних сил світу з Африкою, проти всіх залишків колоніалізму, за мир і свободу, національну незалежність і соціальний прогрес, сказав він. Радянський Союз допомагає молодим країнам у створенні національної економіки. Послідовний курс нашої країни на розвиток дружби високо оцінюється африканськими народами. Вони бачать, що СРСР охоче ділитися своїм досвідом, завжди го-

товий подати руку тим, кому потрібна підтримка.

У нашій країні уже отримали дипломи про вищу освіту тисячі африканців. Випускники Одеського університету працюють зараз у Нігерії, Алжирі, Замбії, Руанді, Конго, Танзанії та інших африканських країнах. Ма бажаємо африканським студентам відмінного захисту дипломних робіт і успіхів у праці по спеціальності, щоб приносити максимальну користь своїм народам.

Заступник декана по роботі з іноземними студентами О. П. Федчук зачитав «Поздоровлення країнам і народам Африки з нагоди Дня визволення Африки» Генерального секретаря ЦК КПРС Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва.

Представники африканських країн щиро подякували за поздоровлення, за гостинний прийом.

— Мій народ називається мужнім і героїчним, — сказала студентка III курсу хімфаку Марія Агат Макелола (Конго). — У незвичайно важких

умовах конголезці завоювали

свободу і незалежність. І ось майже 20 років державний прапор незалежного Конго майорить над мосю країною. Це велике щастя. Я дуже вдячна Радянському уряду, що маю можливість вчитися в одному з найстаріших вузів Країни Рад. Тут я по-справжньому зрозуміла, що таке інтернаціоналізм. Поряд зі мною навчаються друзі з Індії і Бангладеш, Колумбії і Перу, Ефіопії і Гвінеї. Спасибі радянським викладачам, які допомагають стати нам справжніми майстрами своєї справи, інтернаціоналістами.

Про зміцнення африканської єдності, що набуває особливого значення, говорив студент II курсу хімфаку Ернест Симбула Намуїнду (Замбія). Він висловив впевненість, що африканський народ не допустить повернення колоніалізму у своїх незалежних країнах.

— Народи Африки пам'ятують і цінують підтримку, яку надає їм Радянський Союз та інші соціалістичні країни у

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

Біофак

На звітно-виборних партійних зборах комуністів біологічного факультету, що відбулися 23 травня, із звітом про роботу партбюро виступила його секретар доцент Н. К. Бочарова.

Вона зазначила, що виконання рішень ХХV з'їзду КПРС, динамізм розвинутого соціалізму у все більшій мірі визначається прогресом науки, усієї системи народної освіти, в тому числі і вищої школи. Завдання вузівських колективів у вирішенні найважливіших науково-дослідних проблем, підготовці спеціалістів для народної освіти були визначені у виступі члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербицького на республіканській нараді працівників вищих навчальних закладів.

Роботу партійної організації факультету за звітний період визначали ініціативність, різноплановість, прагнення мобілізувати колектив на виконання високих соціалістичних зобов'язань, на вдосконалення учебової, виховної і наукової роботи.

Однією з важливих умов становлення молодого спеціаліста є дальше вдосконалення ідейно-виховної роботи. Робота ця проводилася за комплексним планом, який включає в себе ідейно-політичне, моральне і трудове виховання студентів. За звітний період на факультеті працювало 42 куратори, серед яких 8 професорів, 15 доцентів, кандидатів наук.

Доповідач відзначає позитивні моменти в роботі студентських наставників, вказуючи недоліки: низький рівень індивідуальної роботи зі студентами, слабка робота зі студентами в гуртожитках, відсутність уваги до роботи кураторів з боку завідуючих кафедр.

В минулому році була посила вимогливість до заліку з ГПП, а це сприяло активізації цієї важливої ділянки виховної роботи.

За звітний період значно активізувалась діяльність комсомольської організації, що стало наслідком помітної роботи партбюро по керівництву комсомолом. Комсомольське бюро залучено до найтіснішого співробітництва з партійною організацією у вирішенні питань комсомольського життя факультету. З почуттям великої відповідальності ставиться до свого партійного доручення секретар комсомольського бюро комуністу Тетяна Мухіна.

Важливою ланкою політико-виховної роботи є робота зі студентами-іноземцями, адже на факультеті вчиться 68 студентів з 23 країн світу. Вся багатогранна робота з іноземними студентами зводиться до того, щоб сформувати у них матеріалістичний світогляд і виховати почуття пролетарського інтернаціоналізму.

Важливою ланкою діяльності парторганізації було дальше поліпшення учебової роботи. За результатами зимової сесії успішність студентів денної відділення склала 96,3% при якості знань 68,3%. Факультет посідає перше місце в університеті серед природничих факультетів за показниками успішності. Але, зазначила Н. К. Бочарова, ми ще не використали усіх можливостей для поліпшення якості учебової роботи, посилення учебової дисципліни студентів.

Основними напрямками наукових досліджень факультету є екологічно-біоценотичні та природохоронні. Обсяг гос-

довірної тематики в 1979 р. доведений до 239 тис. крб. Річний економічний ефект від впровадження завершених робіт складає 100 тис. крб.

Основним недоліком наукової роботи кафедр доповідач називає недостатню їх увагу до тематики, безпосередньо пов'язаної з потребами сільського господарства.

Аналізуючи роботу системи партполітосвіти, доповідач зазначає, що на факультеті працювало 5 методологічних семінарів.

Партбюро постійно турбувалося про підвищення ідейно-теоретичного рівня співробітників факультету, робота семінарів неодноразово слухалася на партбюро і партійних зборах.

За звітний період вчені факультету провели 11 днів науки, прочитали 318 лекцій по лінії товариства «Знання», провели 241 лекцію-експкурсію в зоологічному музеї.

Доповідач також аналізує роботу першеної організації ДТСААФ, профбюро, редколегії факультетської стiннівки.

Великі і відповідальні завдання, що стоять нині перед факультетом, говорить доповідач, можуть бути вирішенні при правильній постановці питання підбору, розстановки і виховання кадрів. Не дивлячись на те, що партійна організація і деканат останнім часом багато уваги приділяють цьому питанню, проблема підготовки кадрів, особливо кадрів вищої кваліфікації, стойть досить гостро. Досі ми не маємо достатнього резерву кадрів на ряді кафедр, низька ефективність нашої аспірантури. Новообраниму партбюро слід ще серйозніше займатися цим питанням.

У виступах комуністів було піднято цілий ряд важливих питань, що стосуються дальшого поліпшення діяльності партійної організації і під її керівництвом — всього колективу факультету.

Завідуюча кафедрою мікробіології, член-кореспондент АН УРСР В. П. Тульчинська торкнулася наукової діяльності колективу вчених факультету. Кафедра мікробіології веде велику роботу в галузі охорони навколошнього середовища, в 1980 році ми маємо дати практичні рекомендації. Але головні наші зусилля мають бути спрямовані на допомогу сільському господарству. За прикладом технологічного інституту ми маємо заключити договір з якимось колгоспом, кожна кафедра має надавати ефективну допомогу сільському господарству.

Про завдання, які стоять перед факультетською партійною організацією в світлі Постанови ЦК КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» говорив у своєму виступі професор Ф. С. Замбріорщ.

Доцент В. М. Тоцький висловився за те, щоб роботу партбюро за звітний період вважати задовільною. Він також поділився міркуваннями про перспективи наукової роботи вчених факультету в XI п'ятирічці, яка має максимально наблизитися до потреб народного господарства.

Доцент С. Г. Коваленко зазначила, що Постанова ЦК КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» ще раз підкреслила недопустимість формалізму в проведенні виховної роботи. Нам необхідно в світлі Постанови посилити індивідуальну роботу зі студентами. В цьому плані виступаючи за зразок називає кафедру фізіології людини і тварин, де добре поставлена робота із радянськими, і з іноземними студентами.

В. о. декана факультету доцент О. К. Фурман говорила,

зокрема, про те, що комплексність наукової роботи вчених факультету носить іноді формальний характер, і це треба врахувати при складанні пла-

го складає 100 тис. крб. Секретар комсомольського бюро факультету Т. Мухіна зазначила, що комсомольська організація працює в тісному контакті з партійною організацією, і результати цього тісного співробітництва — позитивні. Тепер слід об'єднати зусилля деканату, профбюро і комсомольського бюро для дальшого поліпшення роботи у всіх ділянках.

На зборах виступили також інженер ботсаду Т. І. Дмитрашко і майстер ботсаду А. Т. Болтян.

У роботі зборів взяв участь секретар парткому університету доцент Л. Х. Калустьян. В своему виступі він торкнувся кадрового питання, звернув увагу на те, що на факультеті різко скоротилося число професорів. Це сталося внаслідок того, що завідуючі кафедрами не готовили свого часу собі заміну. Мало уваги на факультет приділялося підготовці кандидатів наук. Треба більше вимог ставити до аспірантів і їх керівників.

В галузі наукової роботи є теж недоліки: немає монографій, вчені недостатньо допомогу надають сільському господарству.

У світлі Постанови ЦК КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» чимало ще зробити для посилення індивідуальної роботи зі студентами.

Секретар парткому висловив впевненість, що партійна організація, весь колектив біологічного факультету докладуть усіх зусиль, щоб піднести свою роботу на новий рівень, щоб ті завдання, які поставив перед вищою школою ХХV з'їзд КПРС, які підніяли на республіканській нараді працівників вищої школи, були успішно вирішенні.

Збори обрали новий склад партбюро, до якого увійшли комуністи Н. К. Бочарова, Д. Д. Герасименко, В. Ф. Нех, Л. І. Сьомик, Г. В. Ткаченко, В. М. Тоцький, Н. Г. Юрігайтіс.

Секретарем партійного бюро знову обрано доцента Н. К. Бочарову.

Геофак

Із звітною доповіддю про роботу партбюро за період з 2 червня 1978 року по 24 травня 1979 року виступив його секретар доцент Я. М. Біланчин.

Він зазначив, що робота факультетської партійної організації за звітний період була спрямована на виконання рішень ХХV з'їзду КПРС і ХХV з'їзду Компартії України, положень і висновків, що містяться в книгах Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Цілина», в його виступах на Пленумах ЦК КПРС. Парторганізація націлювала весь колектив на виконання соціалістичних зобов'язань факультету, на вдосконалення учебово-методичної, ідейно-виховної та наукової роботи.

Наслідки цілеспрямованої роботи комуністів факультету наявні. За підсумками передтравневого соціалістичного змагання факультет і підрозділ колектив посів II місце серед природничих факультетів університету. Успішність студентів протягом останніх п'яти років незмінно

зростає і нині знаходиться на рівні середньоуніверситетського показника. Проте якість успішності знизилась стосовно минулого року на 2,5%, зменшилася кількість відмінників. Ще низькі показники успішності на вечірньому відділенні. Серед причин, що привели до такого становища в учбовій роботі, доповідач називає послаблення трудової дисципліни, особливо на dennій формі навчання. І хоча партійна і комсомольська організації, деканат взяли під неослабний контроль цю важливу ділянку роботи, все ж необхідно дедалі активіше вести боротьбу з прогульниками, ледарями, академборжниками.

Аналізуючи ідейно-виховну роботу, доповідач зазначив, що вона будувалася у відповідності з комплексним планом ідейно-виховної роботи, затвердженім парткомом. Новий імпульс цій роботі надала Постанова ЦК КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». В цьому документі, говорилося в доповіді, визначаються шляхи поліпшення діяності всієї роботи по комуністичному вихованню студентів.

Серед кращих кураторів, на яких лягає основна відповідальність за проведення ідейно-виховної роботи, доповідач називає Ю. О. Амброз, В. М. Кадуріна, С. І. Позняка.

На факультеті силами всього колективу усунені педоліки в організації і проведенні ГПП. Посилилась ідейно-виховна робота в гуртожитку.

За звітний період на факультеті працювали методологічний семінар професорсько-викладацького складу по вивченню філософських проблем географії та геології, а також три теоретичні семінари по вивченню актуальних проблем теорії і політики КПРС в світлі рішень ХХV з'їзду КПРС. Учбово-допоміжний персонал факультету вивчав актуальні питання ідеологічної роботи КПРС. Всього в системі партполітосвіти вчилось 159 осіб.

Недоліками в роботі мережі партійної освіти доповідач називає недостатньо високе відвідування занять слухачами й низьку активність на заняттях певної частини слухачів.

За рік, що минув, викладачі і наукові співробітники прочитали 314 лекцій по лінії товариства «Знання». Доповідач називає серед найактивніших лекторів доцентів Д. І. Богуценка, Ю. О. Амброз, І. М. Волошина. В доповіді піддано критиці кафедр загальної і морської геології, галузеву лабораторію №3, колектив яких не беруть участі в лекційній пропаганді.

В центрі уваги партійної організації була також наукова робота. Відзначають її позитивні моменти (економічний ефект від впровадження наукових розробок факультету в 1978 році склав 2,3 млн. крб. або 5 крб. на 1 крб. витрат), доповідач звертає увагу на недоліки: високий процент дрібних тем, недостатня робота по впровадженню завершених НДР, низька обладнаність наукових підрозділів сучасними приладами, слабка трудова дисципліна в наукових підрозділах.

В доповіді Я. М. Біланчина дано аналіз роботи групи народного контролю, культурно-масової роботи, по керівництву громадськими організаціями, а також організаційно-партийної роботи.

Звітну доповідь розширили комуністи, які виступили у дебатах. Секретар комсомольської організації факультету

I. Балазович відзначив, що комсомольська організація за допомогою партійної організації і деканату протягом року, що минув, приділяла великої уваги підвищенню якості ідейно-виховної роботи. З метою поліпшення успішності студентів було організоване дієве соціалістичне змагання між курсами. Переможці — четвертокурсники геологічного і географічного відділень — отримали вимпел.

Декан факультету доцент О. І. Полоса в своєму виступі підняв питання поліпшення успішності студентів і окремих викладаців, недостатній контроль за відвідуванням студентами занять. Декан висловив подяку студентам-комуністам Г. Крицькому, І. Балазовичу і В. Главацькому за гарне навчання і активну участь в громадському житті.

У своєму виступі професор Г. І. Швебс торкнувся питання кураторської роботи. Зокрема він

сесія: старт!

Ось і настав він, хвилюючий момент її початку, коли до своїх зошитів студент записує останні лекції 1978—1979 навчального року і думає в цю хвилину вже про наступний екзамен, що чекає його через кілька днів.

Як ніколи переповнені бібліотеки, довго не гасне світло в гуртожиткових читалках та й самих кімнатах, де живуть студенти.

До неї, сесії, причетні, окрім студентів, багато людей різних видів діяльності, від яких теж залежить якою буде студентська сесія. Деяким з них надаємо слово для виступу в нашій газеті:

◆ Декан фізичного факультету Михайло Миколайович ЧЕСНОКОВ:

— Нинішня літня сесія, як, власне, і кожна, має свої особливості. Підготовка до неї була трохи ускладнена тим, що семестр був коротший звичайного на два тижні. У зв'язку з цим ми особливу увагу звернули на контроль строків проведення трьох атестацій. Підсумки кожної атестації обговорювались на зарадіаннях вченого ради факультету, а підсумки останньої розглядалися вже в плані без посередньої підготовки до літньої екзаменаційної сесії.

Заздалегідь було складено розклад іспитів і вивішено на обговорення студентів і викладачів. Так у нас заведено давно. Активну участь в обговоренні розкладу взяли члени учбово-виховної комісії, яку не так давно очолила студентка III курсу Л. Заріпова. Вони внесли свої корективи, які схвалив деканат. Взагалі, усі заходи по підготовці до сесії планувалися деканом разом з УВК.

Велику допомогу у справі підготовки до сесії подає деканатів група аналізу навчального процесу, роботою якої протягом трьох років успішно керує доцент Г. І. Салістра. Група аналізу скрупульозно вивчає результати поточні успішності і рекомендує, кого із студентів треба не допустити до екзаменів, з ким варто провести додаткову бесіду з того чи іншого предмету і т. д. Ця група вже накопичила корисний досвід роботи, який, до речі, може бути використаний і на інших факультетах.

Як і раніше, для самостійної підготовки студентів віділено дві аудиторії. На кожній кафедрі встановлені години консультацій.

Процент успішності в літній сесії минулого року становив 92,6. Сподіваємося, що

Так, сесія — це пора турботи багатьох людей. Але, головне, зрозуміло, що твоя турбота, студенте. Це час, коли масштабність показати, що ж ти встиг і зумів за рік чи семестр, як засвоїв знання, як здатен застосувати їх у майбутній практичній діяльності.

В ці дні ти повинен працювати з повною віддачею сил, уважно і вдумливо. Ти повинен зробити все для того, щоб під час літніх канікул приємно було заглянути в залікову книжку і згадати: он якою нелегко й гарною була вона, сесія.

Фото В. ЧУПРУНА.

«За наукові кадри»

В ПЕРШЕ ми зустрілися в коридорі університетського гуртожитку № 5 1971 року. Перед тим хтось сказав мені, що Володя — молодий багатообіцяючий поет і я, теж небайдужий до віршів, зацікавлено дивився на зовсім юного студента, який уже змусив себе говорити. Відвертої розмови про поезію тоді не вийшло — Володя дуже скептично поставився до своїх поетичних вправ і, здавалося, не надавав цьому якогось особливого значення.

Пізніше всі ми, студенти-філологи, побачили його учасником телевізійної програми «Турнір поетів». Виступали зі своїми віршами різні поети — один більш відомі, інші зовсім «зелені». Наймолодший серед них був Володимир Панченко. Та, слухаючи вірші, які читав цей скромний симпатичний хлопчина, ми переконувалися, що мислити він серйозно, подорослому. Здавалося, юнаку вготувана поетична доля, тим більше, що все у нього, як то мовиться, було ще попереду.

Та ось 18 травня 1979 року. В одній із світлих аудиторій філологічного факультету університету на Володимира, тепер уже — Володимира Євгеновича Панченка — були спрямовані десятки очей. Сюди прийшли його однокурсники, друзі і знайомі, науковці і студенти.

Воно й має бути заповнене в прекрасні студентські роки, якщо ти твердо обрав свій фах, любиш свою майбутню справу, а не просто чекаєш сподіваної міті одержання заповітного престижного диплома...

Та у Володимира воно було заповнене ще більше: студент не обмежувався лише суто літературними дослідженнями, глибоко вивчав лінгвістику, психологію, педагогіку. Нелегко? Так. І тим пріємніший перший життєвий успіх, коли він завоював самим тобою, а не даний зверху у формі протекції

◆ З ТОБОЮ ПОРЯД

ЦІЛЕСПРЯМОВАНІСТЬ

АБО РОЗПОВІДЬ ПРО ТЕ, ЯК В. Є. ПАНЧЕНКО СТАВ НАЙМОЛОДШИМ КАНДИДАТОМ НАУК В УНІВЕРСИТЕТИ

чи є наслідком заслуг і титулів тих, хто опікується тобою...

Тепер, коли позаду і аспірантура, і захист дисертації, можна трохи задуматися і зважити прожите. Зовні ніби було все нормально: і публікації з'явилася за цей час чимало, і робота написана, і у Москві побував як учасник VII Всесоюзної наради молодих літераторів, і до Спілки письменників України незабаром прийматимуть. Та кожен життєвий факт тим і цінний, як на нього дивиться сама людина, які висновки воно робить.

— Аспірантура — це прекрасний період, можливо, навіть більшою мірою, ніж студентські роки. Це чудова можливість повністю віддатися улюбленій справі під мудрим керівництвом досвідченого вченого-педагога. Вона вимагає абсолютної нескутої зосередженості, спрямованої на раз і на все життя обрану пристрасті, що стала часткою твоєї душі, — говорить Володимир Панченко. — І з огляду на це використав я цей період не зовсім так, як це уявляється тепер. Можна було б бути зосередженішим, працьовитішим.

Потім він розповідає, як спокусився писанням літературно-критичних статей і рецензій, які часто-густо не мали безпосереднього стосування до розроблюваної ним теми. Словом, зінкола відступав від генерального шляху, йшов по узбіччю. Та хіба все в нашому житті гладко й просто, хіба ти не щасливий від того усвідомлення, що істина далається нелегко, а цінною значних зусиль?

Хотілося б у цьому місці тро-

хи відволіктися і сказати кілька слів про наукового керівника В. Панченка — професора В. В. Фащенка. Він теж виступив на захисті дисертації. Виступив у властивій йому манері — просто і задушевно. Видно було, що він не лише належно оцінює наукові студії свого підопічного, а й по-батьківському його любить.

Так, професору Фащенку щастить (якщо сюди підходить це слово) на учнів. Скільки їх — шкільних учителів, письменників, науковців, журналістів, партійних працівників — з теплою згадують свого вчителя! Хтозна, чи стали б вони такими, аби на самому початку життєвого шляху не зустріли мудрого наставника в особі завідувача кафедрою радянської літератури і літературі народів СРСР професора В. В. Фащенка. Це діяльність його учнів примусила наукові літературознавчі кола говорити про Одеську школу критики. А Володимир Панченко у цій плеяді учнів — наймолодший представник.

Так, наймолодший. І тепер можемо додати, що він ще й наймолодший кандидат наук у всьому Одеському університеті. А, можливо, й у всій республіці.

Надто радіти з цього приводу чомусь не хочеться. Виникають усілякі питання. Адже доведеться 24-річному кандида-

тові наук читати лекції студентам, багато з котрих старші від нього, пройшли певну життєву школу. Завше лякає дещо спрощена життєва схема деяких сучасників — дитячі ясла, школа, університет, аспірантура, викладацька робота... Адже одних знань малувато — вони повинні бути перевірені життєвою практикою, а не усвідомлені лише з книжок. М. Горький, начитавшись книжок, ходив по Русі, аби глибше вивчити життя.

— Це, певно, не зовсім так, — заперечує Володимир, коли я висловив їйому ці сумніви. — Згадаймо Лермонтова, Писарєва, Добролюбова. Адже справжній життєвий досвід — це не suma зовнішніх емпірических вражень, а передусім досвід душі. Можна цілій вік їздити по світу, знайомитися з різними людьми, нахапатися якихось подобиць, але так нічого й не забагнати в людях. Та хіба це справедливо — вважати, що життя починається там, де не має нас?

З Володимиром можна спечатися, тим більше, що опонент із нього дуже цікавий. Він ще у пошуках, ще багато зробить. Хотілося б завершити ці нотатки ось таким міркуванням. Успіх молодого вченого — це й засторога для тих, хто, маючи здібності і всі умови для їх розвитку, витрачає їх на неварти себе справи, не самовдосконалюється, не шукає й зупиняється. Прошу зрозуміти мене вірно: я не агітую всіх за написання дисертацій. В нашому житті є як багато хороших і цікавих справ, що чекають на розумних, діяльних, ініціативних, цілеспрямованих людей. Таких, як Володимир Панченко.

В. БОРЕЦЬКИЙ,
випускник філфаку,
журналіст.

хології, філософії та психотерапії, а також розвиток ідей І. М. Сеченова сучасною наукою.

Наш кор.

ДО 150-річчя І. М. СЄЧЕНОВА

Два дні тривала в нашому університеті республіканська конференція, присвячена 150-річчю з дня народження засновника вітчизняної фізіології Івана Михайловича Сеченова. На неї приїхали вчені з Москви, Ленінграда, Києва, Тбілісі, Донецька, Дніпропетровська і багатьох інших міст країни. В роботі її взяли участь науковці

одеських вузів, нашого університету.

Відкрив конференцію перший проректор ОДУ професор Д. І. Поліщук. З великою доповіддю про життя і наукову діяльність І. М. Сеченова виступив академік П. М. Сєрков.

На пленарних засіданнях розглядалися заслуги І. М. Сеченова в розвитку фізіології, пси-

ПРОРАХУВАЛИСЬ!

Народжений імперіалізмом сіонізм був і залишається його ідеюю і політичною зброя в боротьбі проти трудящих. Відзначаючись крайньою безпринципністю, вишуканою підступністю і лицемством, сіонізм накопичив значний досвід підривної діяльності, вістря якої спрямовує проти соціалістичних країн і в першу чергу проти Радянського Союзу, що є оплотом миру і інтернаціоналізму.

Посилаючи радянським громадянам фіктивні виклики в Ізраїль від неіснуючих родичів, посили і навіть гроши, рекламиуючи «землю обітовану», зазивали з Тель-Авіву розраховуючи пробудити міщанські нахили, розхитати ідеологію окремих людей. Але в більшості своїй їх акції терплять провал.

Ось що розповідає з цього приводу студентка У курсу історичного факультету нашого університету І. ВОЛИНСЬКА:

— Серед провокаційних прийомів сіоністів широко застосовується засилка запрошення від невідомих осіб приїхати на «землю обітовану». Такий випадок трапився і з мною родиною: без нашого бажання і прохання нам було надіслано виклик в Ізраїль. Кому дано право втрутитися в життя нашої сім'ї? Мій батько комуніст, ветеран Великої Вітчизняної війни. У часі цього, ніколи і нікуди не звертався з подібним проханням. Все життя нашої сім'ї, мое життя радянської студентки, як і будь-якої радянської сім'ї, — спростування наклепницької сіоністської пропаганди про наші права і обов'язки, про наш лад.

Сіоністи сурмлють на всіх перехрестях про дискримінацію єреїв, яка начебто має місце в СРСР. Але що вони можуть знати про життя єреїв в радянській країні! Кохен з нас, осіб єврейської національності, може підтвердити, що радянський лад дав, як і всім іншим народам багатонаціональної країни, найширші демократичні права, про які можуть лише мріяти

національні меншості в капіталістичних країнах.

Спекуляція на міфі про «довгість антисоветизму» походить найважливіше місце в ідеологічних диверсіях сіоністів. Вони не хочуть помічати самого факту відсутності «єврейського питання» в СРСР та інших соціалістичних державах. Призначення цієї пропаганди полягає перш за все в тому, щоб спокусити осіб єврейської національності до еміграції на «землю батьків».

Сіонізм вперто намагається виступати від імені всіх єреїв, в якій би країні вони не проживали і яких би поглядів не дотримувалися. Сіоністські лідери хотіли домогтися такого становища, щоб між поняттям «єврей», і «сіоніст» стояв знак рівності. Однак переважна більшість радянських громадян єврейської національності, єреїв інших країн, в тому числі й Ізраїлю, рішуче відкидають сіонізм і його реакційну ідею.

Так що панові сіоністи прохуваються зі своїми провокаційними викликами радянським громадянам.

ІСТИНА

Галина Юркевич вчиться на другому курсі філологічного факультету. І не дивно, що її захопленням стала поезія. На книжковій полиці дівчини — томики віршів поетів-klassikiv, збірки поезій сучасних радянських поетів.

Сьогодні Галина Юркевич дебютує в нашій газеті своїм власним віршем, який ми пропонуємо вашій увазі.

ІСТИНА

Неважко істину пізнати
І велич в твердженнях
простих:
З світанку день бере
початок,
Людина гідність — з
доброти.
Зерно, посіяне на вібір,
Зростає в колос — чистий
хліб.
І це для тебе — країці
вимір,
Твого життя яскравий
слід.

Зумій свій шлях вести
до звершень
Ясних, мов небо голубе.
З чим до людей щодня
ідешти,
З тим люди стрінуть і тебе.
Посій комусь на радість
квіти,
Коли день смутком
догора,—
Збагнеш ти істину із істин:
На світ прийшов ти для
добра.

Г. ЮРКЕВИЧ.

◆ ГОДИНА ВІДВЕРТОСТІ

◆ Обговорюємо бесіду «Ідеал у джинсах», опубліковану в нашій газеті 18 травня.

Терміни «ідеал», «ідеальний» спочатку насторожують. Почекуши їх, одразу ж думаєш про щось віддалено-романтичне і не зовсім реальне. А чи є він, цей ідеал, насправді, чи є він у кожного з нас?

В наш час чимало молодих людей вважають, що ідеал відсутній у житті, а саме життя полягає в тому, щоб якнайзручніше влаштуватися в цьому світі. Один мій знайомий розумів смисл життя дуже просто і практично: майбутня дружина неодмінно має бути

Не джинси, а духовність

з квартирою і машиною, а робота — високооплачуваною. І все ж він зустрів дівчину, яку покохав без машини. Справжнє почуття допомогло викинуті з його голови попередні думки.

Мені як майбутньому педагогу вельми цікаво було випробувати свої можливості в якості інспектора в справах неповнолітніх. Ось переді мною дівчина, життя якої, власне, по-справжньому ще й не почалося, а вона вже в ньому розчарувалася. Рано втратила вона батьків, має стареньку бабусю, а старший

брат постійно пиячить. Дівчина закінчила 8 класів лише на «відмінно», вчилася в технікумі, і ось кинула навчання. Дядечки і тіточки, які її оточують, вчать її головне, щоб ти вдало вийшла заміж (за моряка далекого плавання, військового або, в крайньому випадку, за таксиста). Не біда, коли він буде за тебе старший хоч і на 10 років. Дівчина, однак, десь в душі розуміє, що так жити не можна. Де ж ідеал, про який вона теж, безперечно, мріє? Він є. Він ще не знайдений. Хоча за-

губиться точно, коли послухає вона своїх «ультрасучасників» родичів.

... Я вважаю, що з поняттям ідеального зв'язані ті принципи, якими ми корусимо в житті, ті люди, на яких ми хочемо бути схожими. І той, хто говорить, що ідеалу немає — просто не задумується. Мета, до якої прагнеш, за яку борешся, повинна бути в кожного. І це — земна справа, ясна, зрозуміла, а не повита туманом. Без мети, без цілеспрямованого діяння жити неможливо.

А. ГЛАДОНЮК,
студент III курсу
історичного факультету.

Освіт дев'яти томч

ВІД ГРОМАДЯН ODESI

◆ до 180-річчя з дня
народження
О. С. Пушкіна

6 червня минає 180 років з дня народження великого російського поета О. С. Пушкіна. В цей день відзначається Всесоюзне Пушкінське свято поезії.

«Гігант Пушкін, величніша гордість наша і найповніше вираження духовних сил Росії», — писав О. М. Горький про геніального російського національного поета, чия творчість ознаменувала цілу епоху в історії культури і суспільної думки нашої країни. В його безприкладній творчій могутності, багатогранності письменницького обліку, бурхливості розвитку виявилась обдарованість і сила народу, що його породив. Цей народ береже велику пам'ять про поета і любов до його творів і сьогодні. Він побудував йому пам'ятники у різних куточках країни. У минулому номері газети ми почали публікувати розповідь про те, як створювався відомий пам'ятник О. С. Пушкіну в Одесі, що красується на Приморському бульварі вже 90 років. Сьогодні читайте закінчення цієї розповіді.

Спочатку передбачалося приурочити відкриття пам'ятника до 50-річчя з дня загибелі поета. До цього часу були основні роботи: відлиті бюст, чаши, ліра. Але не вистачало грошей, щоб розрахуватися з петербурзькими майстрами, які виконували ливарні роботи. І тоді комітет по створенню пам'ятника звернувся до одеських майстрів-любителів Пушкінової поезії із закликом взяти участь у побудові пам'ятника. Багато майстрів почали працювати безплатно. А робітник одного з кар'єрів надіслав гранітні плитки. Це дозволило закінчити роботу.

Спорудження було завершено навесні 1889 року і урочисте відкриття приурочили до 90-річчя з дня народження поета. 16 квітня 1889 року, коли сигнальна гармата «оголосила» полуночі, з монумента на Приморському бульварі впала завіса. Перед тисячами одесситів постав пам'ятник О. С. Пушкіну.

Він дуже гарний. На високому п'єдесталі возвеличується бюст поета. Дивиця на нього і відчуваєш теплоту погляду. Здається, що пам'ятник, а живий Пушкін.

Під бюстом знаходиться ліра — символ поетичного мистецтва, а над нею п'ятикінечна зірка — символ ідейного зв'язку поета з декабристами,

які видавали журнал «Полярна зірка». В основі діри — стрічка з датою «1820—1824». Це роки перебування поета в південному засланні. На п'єдесталі напис: «Пушкіну — громадяні Одеси». В XIX ст. прийнято було говорити «жителі міста», «обивателі», а «громадяни» — політичний термін, введений у вживання декабристами.

На зворотному боці п'єдесталу — старовинний герб Одеси. На гранях — зображення дельфінів, з яких постійно ллєється вода в чаюнні чаши як символ безмежного джерела пушкінської поезії.

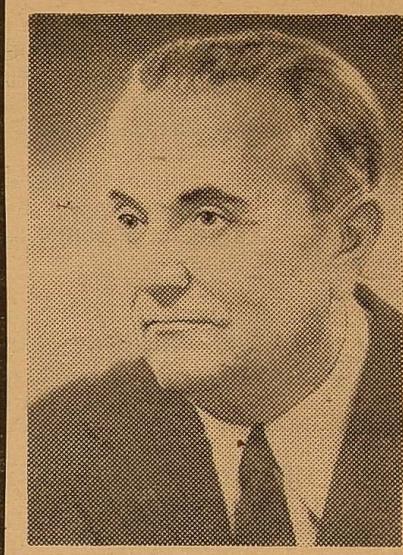
Спиною Пушкін звернений до будинку колишньої міської думи. Тієї думи, яка виявила байдужість до спорудження пам'ятника величному поетові.

Десятки поколінь справжніх шанувальників творчості Пушкіна бережуть у своїх серцях любов до сонця російської поезії. Його вірші обійшли всю планету, вони звучать на всіх мовах світу. Яке прекрасне це безсмертне життя великого поета. Він живе в Одесі й до цього дня. І не лише в бронзі, в назів вулиці і скверу, а, головне, — в серцях людей, які люблять його поезію — поезію краси, добра і великої правди.

В. НЕЗДОЙМИШАПКО,
студент II курсу
філологічного факультету.

Петро

Андрійович
НЕКРАСОВ

28 травня 1979 року на 62 році життя раптово помер доцент кафедри історії СРСР, кандидат історичних наук Петро Андрійович Некрасов. Пішла з життя людина великої душі, вчений, педагог. Все своє свідоме життя він віддав служінню радянському народові, рідній Вітчизні.

П. А. Некрасов народився в селянській сім'ї 26 червня 1917 року. Свій трудовий шлях він починав вчителем сільської середньої школи. З 1938 по 1942 рік був студентом історичного факультету Одеського університету. З дипломом історика П. А. Некрасов пройшов фронтовими шляхами Великої Вітчизняної війни, воював артилеристом, а потім був політпрацівником на Південному та Північно-Кавказькому фронтах, був поранений. За мужність і героїзм удостоєний ряду урядових нагород.

Після Великої Вітчизняної війни П. А. Некрасов закінчив аспірантуру при кафедрі історії СРСР, успішно захистив кандидатську дисертацію, присвячену героїчному подвигу радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни. Працюючи викладачем вітчизняної історії в університеті, проводив лекції і семінари на високому ідейно-теоретичному рівні і поєднував це з великою науково-дослідною роботою, опублікував більше 500 наукових праць. П. А. Некрасов працював заступником декана історичного факультету, проректором університету.

Член КПРС з 1944 року, П. А. Некрасов брав активну участь в громадському житті університету, протягом кількох років був секретарем партійного бюро історичного факультету.

Пам'ять про щирого друга і товариша, принципового комуніста і прекрасну людину назавжди залишиться в наших серцях.

ГРУПА
ТОВАРИШІВ.

В. о. редактора В. БЕХТЕР.

«За наукові кадри», орган парткома, ректората, профкома і комітета комсомола Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. (На українському языку).

ПИШІТЬ НАМ: 27000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).

Друк. вид. «Чорноморська комуна», Одеського обкому Компартії України. вул. Пушкінська, 32. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 аркуша формату газети «Правда». Зам. № 5845.